

GOEIE GENADE!
Preek tijdens de seniorenzangdienst over
2 Korinthe 12, 1-10
8 november 2015, ds. E.G. de Kruijf

Paulus is op het moment van het schrijven van zijn brief flink in discussie met de gemeente van Korinthe, waar hij voorheen jaren heeft gewerkt. Wat was het geval? Nu, terwijl hij de gemeente van het begin af aan heeft opgebouwd, is de relatie tussen de gemeenteleden en Paulus wat bekoeld geraakt. Men was op Paulus wat uitgekeken, zo zou je kunnen zeggen. Er waren nu andere predikanten en geestelijk leiders in Korinthe aan het werk gegaan, die veel krachtiger en overtuigender konden spreken dan Paulus. Deze geestelijk leiders hadden buitengewone gaven, bijzondere wijsheid... En Paulus? Ach, ook al kennen wij hem dan nu misschien als de grote Paulus..., in die tijd was het een mannetje die veel tegenstanders had, die veel tegenslagen had te verwerken..., je zou niet bepaald jaloers op hem zijn geworden... De andere geestelijk leiders waren toonbeelden van de kracht en de heerlijkheid die bij het geloof hoorden. Maar Paulus... waar kon hij zich nou op beroemen?

En daarom begint Paulus bijna aan het einde van zijn brief (hoofdstuk 12) ook met roemen. Hij gaat overstag, ook al vindt hij het volgens vers 1 van hoofdstuk 12 niet gepast ('te roemen is werkelijk niet gepast voor mij'). Paulus gaat ook mee in het roemen, in het laten zien wat hij aan persoonlijke geestelijke rijkdom kan tonen: 'Ik? Ik ken ook zo'n iemand met zo'n rijk geestelijk leven, zo zegt Paulus. Hij is tot in de derde hemel gekomen. In een visioen of een droom of wat dan ook mocht deze persoon de hemel binnengaan. De derde hemel. De hoogste hemel. En deze persoon heeft daar woorden gehoord.. hemelse woorden... die de mens niet mocht uitspreken, zo heilig. Zo'n bijzonder visioen... zulke bijzondere ervaringen heeft deze mens meegemaakt!

Paulus spreekt alsof hij het over iemand anders heeft. Maar als je goed luistert, merk je dat hij over zichzelf spreekt. Paulus zegt daarmee: ik wil eigenlijk helemaal niet zo groot van mijzelf spreken..., maar als je het dan toch wilt horen: nou, ik heb ook van die ervaringen, waarmee ik jullie zou kunnen imponeren en overtuigen.... ik doe echt niet onder voor al die andere grote mannen die nu in Korinthe de dienst uitmaken... maar... het gaat niet om mijn ervaringen en mijn reputatie...

Nee, daar gaat het niet om. Want dat had God hem duidelijk gemaakt. Paulus moest niet gaan zweven. God had hem daarom met beide benen op de grond gehouden... Hoor maar wat Paulus verder schrijft: (vers 7): 'opdat ik mij vanwege al die openbaringen en mooie visioenen niet zou verheffen... opdat ik niet al te groot van mijzelf zou gaan denken, is mij door God een doorn in het vlees gegeven..., een

engel van de satan, om mij met vuisten te slaan..., zodat ik niet te groot van mijzelf zou gaan denken.

Paulus had een doorn in het vlees..., zo'n splinter, die je steeds weer voelt. Je denkt heel wat te kunnen, heel wat te zijn... maar opeens weer zo'n pijscheut... die je weer terugfluit... Mij is een doorn gegeven in het vlees, een engel van de satan... Wat zou Paulus met die doorn, waar hij steeds last van heeft en die hem met beide benen op de grond houdt, bedoelen? We weten het niet. Een lichamelijke kwaal? Sommige uitleggers zitten op een andere lijn. Zij denken dat Paulus met die doorn in zijn vlees zijn tegenstanders bedoelt, namelijk: zijn tegenstanders, waar hij steeds zo'n last van had, die als een doorn hem steeds een steek geven. Wij weten het niet wat het is... maar eigenlijk is dat ook niet het belangrijkste..., het gissen zou ons alleen maar afhouden van de boodschap die Paulus aan ons wil doorgeven. Paulus wilde namelijk zeggen tegen de gemeenteleden toen en tegen ons nu: God hield mij met beide benen op de grond. Ik heb zulke bijzondere ervaringen gehad... ik heb alle redenen om mee te gaan doen in het roemen, in het grootspreken..., maar... steeds werd ik opnieuw ontdekt aan mijn kwetsbaarheid. Ja, ik heb er wel drie keer om gebeden dat die doorn, dat die engel van de satan, van mij weg zou gaan... Maar ondanks al dat roepen en bidden tot God, zei God tegen mij: Mijn genade is voor jou genoeg. Want Mijn kracht wordt in zwakheid volbracht. Met andere woorden: 'Die doorn zal blijven Paulus..., maar houdt je vast aan Mijn genade. Dan heb je genoeg. Dan heb je alles om verder te kunnen, ondanks die doorn in je vlees.'

Ik weet niet hoe het op u overkomt, maar wat komt die Paulus voor mij vandaag heel erg dichtbij. Eigenlijk kende ik hem vooral van die ingewikkelde brieven die hij heeft geschreven... en van zijn vlammend geloofsvuur en van die verbazingwekkende hoeveelheid tijd en energie die hij eraan gaf om de Heere God te dienen... Altijd voelde ik mij wel heel erg klein en onvolmaakt bij hem... maar nu lees ik van hem over onverhoorde gebeden... over het steeds weer tot God bidden maar geen antwoord krijgen, ja een antwoord krijgen waar hij niet om had gevraagd! Mijn genade is u genoeg... Paulus komt vandaag zo heel erg dichtbij... door zijn onverhoorde gebeden die hij tot God heeft gezonden, 'je hebt al zo lang gebeden of het goed mocht komen met..., maar nee, nee!'... Maar ook die doorn in zijn vlees, zoals Paulus dat noemt, die lichamelijke of geestelijke pijn waar hij maar niet van afkwam en die hij steeds met zich mee moest dragen... Die strijd die hij maar steeds had te voeren met dat lastige, dat verdrietige, dat pijnlijke dat hij meedroeg, wat dat dan ook was.

Ik vind het zo opmerkelijk om dit juist zo bij Paulus tegen te komen... Paulus die zelf allemaal mensen genas. Paulus die met de grootste persoonlijkheden heeft gesproken en talloze mensen tot bekering had geleid... Maar vandaag zien wij Paulus in al zijn

kwetsbaarheid: Paulus die intens had gebeden om verandering..., maar er kwam geen verandering. Paulus die ongewild een doorn in zijn vlees met zich meedroeg. Een doorn die hem bij zijn menselijkheid, zijn kwetsbaarheid en zijn afhankelijkheid bepaalde.

'Mijn genade is u genoeg.' Misschien dat deze Bijbeltekst van vandaag wel een nieuw licht voor u kan geven op uw onverhoorde gebeden of die persoonlijke moeiten die u met u meedraagt: Paulus had een gebedsworsteling. God verhoorde zijn gebed niet, maar *God was niet afwezig*. Nee. *God was zelfs in die onverhoorde gebeden met mij bezig*, wist Paulus. ... Ja, God was wel op een andere manier met Paulus bezig, dan Paulus zelf voor ogen had... Paulus had het zo graag anders gezien, maar... *God gebruikte deze onvervulde wens van Paulus om hem te laten groeien... om hem te laten groeien in geloof..., in afhankelijkheid..., in geestelijke kracht...*

Misschien dat deze ervaring van Paulus voor u juist een nieuw perspectief kan geven op uw huidige situatie: *God Die met u bezig is... juist door de pijn heen... ook al begrijp je totaal niet waarom u die pijn overkomt... het blijft een groot mysterie... maar toch: God Die met je bezig is, juist door de pijn heen. Want door de pijn heen wijst God u op Zijn genade: Mijn genade... daar moet je het van hebben. Mijn genade... daar moet je het van hebben e En echt: het is genoeg!*

Ik zeg het met alle voorzichtigheid die ik in acht kan nemen, maar... Gods genade voor u... is genoeg. Ook als u niet meer beter wordt. Ook als je situatie niet verandert. Houd je vast aan Gods genade. Die is genoeg.

Gods genade is genoeg. Gods genade, ja: Gods vriendelijk aangezicht dat naar je toe is gewend. Gods betrokkenheid, vanaf het allereerste begin van je leven tot de laatste seconde van je leven. Gods genade, dat is Gods hand onder je leven, zodat je nooit dieper kan vallen, dan vallen in de handen van God. ... Gods genade, dat is de redding die Hij voor jou op Golgotha heeft volbracht. Gods genade, dat is het verbijsterende verhaal van de Zoon van God Die in alle Godverlatenheid voor ons aan het kruis stierf om voor ons de weg te openen tot Gods vergeving en Gods liefde. Gods genade, dat is dat ten dode opgeschreven schepseltjes, die dat zelf hadden verdiend.... vanaf nu worden aanvaard... en het eeuwige leven met Hem mogen delen. Gods genade..., dat zijn de Vaderarmen waarin wij geborgen mogen zijn... dat is het huis waar feest wordt gevierd als verloren zonen en dochters thuis komen. Gods genade... dat is alle liefde die Hij voor ons heeft... liefde die ik niet begrijp, die ik misschien ook niet altijd zie, maar die mij wordt aangezegd. Liefde die dieper is dan de zonde en de dood. Dat is Gods genade... Gods genade die genoeg is... die alles is... waardoor ik alles heb wat ik nodig heb.

Ik hoop dat u, jij en ik, in onze ziekten... in onze tegenslagen... in het ouder worden... in de verliezen die wij lijden... in de teleurstellingen van

ons leven... ja, zelfs en juist bij ons sterven... ik hoop dat wij ons zullen vasthouden aan die genade. Gods genade voor mij is genoeg.

Mijn genade is u genoeg. Want mijn kracht wordt in zwakheid volbracht. Dat was het antwoord van God op Paulus' gebedsworsteling.

Ik wil hier nog een ding in het kort over zeggen, wat volgens mij wel heel belangrijk is. Die tegenstanders van Paulus, die dwaalleraren in de gemeente van Korinthe meenden dat zij Gods kracht konden ervaren in de bijzondere gaven die zij hadden ontvangen. Hun wijsheid. Hun talenten. Hun bijzondere geloofservaringen. Daar haalden zij hun kracht uit, dat versterkte hun geloof, hun identiteit. Nee, zegt Paulus. God laat Zijn kracht ervaren... niet in al die bijzondere dingen, waardoor wij gewoon kunnen blijven wie wij zijn... waardoor wij ons heel wat kunnen verbeelden... God laat Zijn kracht ervaren *in zwakheid*.

Gods kracht wordt in zwakheid volbracht. Willen wij die kracht van God ervaren... dan moeten wij daarom die weg achter Jezus aangaan. Die weg in alle zwakheid en opoffering gaan, zoals Jezus is gegaan.

Gods kracht wordt in zwakheid volbracht. Nee, het gaat er niet om dat u een zwakkeling zult worden, die nergens weerbaar tegen is en die alles over zich heen laat komen. Het gaat om uw en mijn keuze om de Heere Jezus te volgen... om die weg te gaan waarop wij ons kruis op ons nemen... Die weg achter Jezus aan. Gewoon in je dagelijkse leven... de keuze om Hem te eren..., om met Zijn ogen naar anderen te kijken... om steeds jezelf af te vragen: 'wat zou Jezus doen in deze situatie, waarin ik mij bevind?'

Op *die* weg achter Jezus aan mogen u en ik Gods kracht ervaren. Als je die weg achter Jezus aan niet gaan en je eigen keuzen maakt..., dan moet je leven van je eigen kracht. Maar ja, wat kan je eigen kracht soms teleurstellend klein zijn... en wat verbeelden wij ons soms.. Maar als je die weg achter Jezus gaat..., jezelf gevend voor de ander... delend... liefhebbend... dan mag je vertrouwen op Gods kracht. Gods kracht die in onze zwakheid wordt volbracht.

Wij gaan straks weer vanhier. Naar ons huis. Het dagelijks leven met al zijn uitdagingen en spanningen tegemoet. Hoe gaat u vanhier? Onthoudt: wat er deze week ook zal gebeuren..., wat er ook op uw pad komt of wat u meedraagt wat u ook vreest..., ..., ja, zelfs al zou deze week onze laatste week zijn... 'Gods genade is genoeg. Want Zijn kracht wordt in onze zwakheid volbracht.'